Provinciale Staten

Zaaknummer: 106126
Vragen van het statenlid T. Veraart (D66) ingevolge artikel 44 reglement van orde

AANHANGSEL
tot de notulen van de provinciale staten van Zeeland 2021 nummer 243.

Vragen ingevolge artikel 44 van het reglement van orde inzake storten baggerspecie:

(ingekomen: 16 november 2021)

Vragen aan gedeputeerde staten		Antwoorden van gedeputeerde staten	
1.	Is GS bekend met besluit "Aanpassing stortstrategie baggerspecie tgv aanleg Oosterweelverbinding" met OMV referentie '2018128729' dat momenteel voorligt ter behandeling in eerste aanleg?	1.	Ja daar zijn wij mee bekend
2.	Is GS het met D66 eens dat deze baggerspecie veel PFOS en PFAS zal bevatten aangezien deze uit de buurt van de 3M fabriek komt?	2.	Analyse van Rijkswaterstaat van de vergunning geeft aan dat daar waar sprake is van verhoogde PFOS en PFAS waarden, conform Belgisch beleid dit materiaal niet teruggestort mag worden en daarom een andere toepassing moet krijgen. Conclusie na screening is dat het PFOS en PFAS gehalte in de baggerspecie die wel verspreid wordt, niet hoger is dan in Nederland is toegestaan.
3.	Is GS het met D66 eens dat vanwege één van de dumplocaties van de baggerspecie (locatie Schaar Ouden Doel), die direct tegen de Nederlandse grens ligt, extra PFOS en PFAS in het Nederlandse deel van de Westerschelde terecht gaat komen?	3.	Het is niet de verwachting dat het toepassen van de specie op stortlocatie Schaar van Ouden Doel zal leiden tot een verslechtering aan de Nederlandse zijde. Wij hebben de tekst die wij van Rijkswaterstaat hebben ontvangen naar aanleiding van hun analyse van de vergunning bijgevoegd.
4.	In de vergunningsaanvraag wordt duidelijk dat de te verwijderen specie op voorhand wordt bemonsterd en geanalyseerd. De analyseresultaten worden getoetst aan de vergunde acceptatiecriteria om na te gaan of verspreiding in de Beneden-Zeeschelde mogelijk is. Gaan GS die informatie krijgen/hebben GS die informatie al gekregen? Zo ja kan die gedeeld worden met PS?	4.	De hier bedoelde verplichting is onderdeel van de vergunning en vormt daarmee een verplichting voor de vergunninghouder. Het is aan de Vlaamse instanties om hier toezicht op te houden. Het is niet gebruikelijk dat dergelijke informatie wordt gedeeld met instanties in Nederland. Wij hebben wel aan Rijkswaterstaat gevraagd om hierover in overleg te blijven met de betrokken Vlaamse overheden.
5.	Zijn GS net als D66 van mening dat het goed is om beroep aan te tekenen tegen deze beslissing bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen? Zo nee, waarom niet?	5.	Nee. In de eerste plaats is Rijkswaterstaat de eerste belanghebbende in deze en wij hebben begrepen dat Rijkswaterstaat/ Ministerie IenW geen beroep zal aantekenen. Ten tweede vanwege de inhoudelijke analyse en de conclusie dat het niet de verwachting is dat het toepassen van de specie op stortlocatie Schaar van Ouden Doel zal leiden tot een verslechtering aan de Nederlandse zijde. Ten derde is het beeld dat de vergunning conform de Vlaamse regelgeving is afgegeven en zien wij derhalve

statenstukken

Vragen aan gedeputeerde staten		Antwoorden van gedeputeerde staten	
			geen grond waarop beroep kan worden aangetekend.

Bijlage: analyse RWS en Min. IenW

MIDDELBURG, 14 december 2021

Namens fractie: D66

T. Veraart

Gedeputeerde Staten

Drs. J.M.M. Polman

A.W. Smit

Er zijn verschillen in bodembeleid tussen Nederland en België, de normen in Vlaanderen zijn wat ruimer. Echter, de kwaliteit van het te storten materiaal van de Oosterweelverbinding is niet slechter dan de huidige bodemkwaliteit aan de Nederlandse zijde. Op basis hiervan is het niet de verwachting dat de het toepassen van de specie op stortlocatie Schaar van Ouden Doel zal leiden tot een verslechtering aan de Nederlandse zijde.

De ontwerpvergunning betreft een wijziging van een vergunning uit 2017 en regelt het storten van specie afkomstig uit onderhoud en aanleg. Het gaat hierbij om het storten van in totaal zo'n 2,6 mio m3 baggerspecie. Hiervan wordt 430.000 m3 zandige specie op locatie Schaar van Ouden Doel gestort, dit is een standaard en veelvuldig gebruikte stortlocatie waar zowel zandige specie gestort als gewonnen wordt. De hoeveelheid specie die extra wordt toegevoegd is gezien het standaard baggerverzet niet heel groot, in de Wester- en Zeeschelde wordt jaarlijks al >20 mio m3 bagger verzet.

Er zijn verschillen in bodembeleid tussen Nederland en België, de normen in Vlaanderen zijn wat ruimer. In Vlaanderen wordt een omgevingsvergunning afgegeven voor dit soort activiteiten. In Nederland zou het BBK van toepassing zijn. De te toetsen parameters zijn grotendeels hetzelfde (ook PFAS wordt hierin meegenomen). In de Vlaamse vergunning zijn aanvullende normen voor PFOS en PFOA opgenomen. Voor andere PFAS zijn geen aanvullende normen opgenomen. Analyse van de gegevens uit België laten zien dat daar waar sprake is van verhoogde PFAS-waarden, conform Belgisch beleid dit materiaal ingevolge de voorschriften uit de vergunning niet teruggestort mag worden en daarom een andere toepassing moet krijgen. Conclusie na screening is dat het gedeelte dat verspreid wordt, niet hoger is dan in Nl toegestaan.